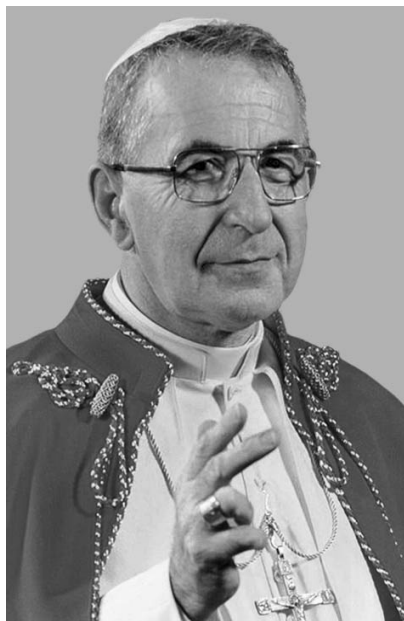

ІВАН-ПАВЛО І (лат. Joannes Paulus I; світське ім'я — Лучіані Альбіно; Luciani Albino; 17. 10. 1912, містечко Форно-ді-Канале, нині Канале д'Арґордо, Італія — 28. 09. 1978, Рим) — Папа Римський 1978. Навч. у Григоріан.

семінарії в м. Беллуно (1928–34), здобув ступ. д-ра теології у Григоріан. університеті (Рим, 1947). Висвяч. на священика 7 липня 1935. Від 1937 — віце-ректор Григоріан. семінарії (викладав морал. теологію, канон. право, сакрал. мистецтво); від 1948 — пом., від 1954 — ген. вікарій Беллун. дієцезії, від 1958 — єпископ м. Вікторіо Венето, від 1969 — архієпископ Венеційський, від 1973 — кардинал. 26 серпня 1978 обраний на папський престол, уперше в історії Церкви взяв подвійне ім'я, вшановуючи своїх попередників: папу Івана XXIII, який номінував його на єпископство, та папу Павла VI, який призначив його кардиналом. І.-П. І був сильним проповідником, відкритим і простим у висловлюванні думок; байдужим до єпископ. почестей та привілеїв; надавав великого значення християн. вихованню молоді і закликав світських осіб брати участь у житті Церкви; висловив тезу про можливий плюралізм у догматиці; визнавав право католиків бути чл. КП за умови збереження віри; одну з причин поширення атеїзму вбачав у суперечностях між словами й справами духовенства. Автор кн. «Catechetica in briciole» («Катехізис у хлібних крихтах», 1949) та «Illustrissimi» («Найвідоміші», 1976; складена у вигляді листів до відомих істор. особистостей та казк. і літ. персонажів).

[А. Баб'як](#)

Бібліографічний опис:

Іван-Павло І / А. Баб'як // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13438>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).